

Mandagstur med børnehaveklassen

28-01-2010 12:13 af René Roger Rasmussen

Med Kristofferskolens børnehaveklasse

Hver mandag går børnehaveklassen på tur. Afhængig af vejret bliver turen kort eller lang. Når vejret er til det, tager vi madpakkerne med og spiser derude. Med snitteknive, grensaks, vand og plaster i rygsækken drager vi afsted. Vi skal bare over Slæggerupstien, som ligger lige udenfor børnehaveklassens dør, så er vi i naturen. Ned langs hundeluftergården og alle de nyplantede træer i 100 års skoven. Hen til de store træstammer, hvor vi holder første stop og udfordrer balanceevnen på de store træstammer og plukker blommer og mirabeller i sensommeren. Videre ned i ”ugha, agha” skoven eller indianerskoven for at se, hvor højt vandet står, eller om det, som i denne tid, er frosset til is. Videre over bækken eller over mosen ad den smalle, lange bro med de store siv og dunhammere i kanten. Måske går vi over til de store kastanjetræer og slår os ned med snitteknive og leg i skoven. Her samles kastanjer, plukkes brombær, rulles ned ad bakker og hilses på køerne, som driver stille om. Gennem granskoven med lommerne bugnende af grankogler. Andre gange går vi over til Munksøgård, hvor vi ser til fårene, som ved påsketid har påskelam. Der besøger vi også en stald med heste og geder og møder også beboernes høns.

At være på tur er det bedste, man kan foretage sig om mandagen. Week-enden med alle dens oplevelser rystes af os alle på en fri og dejlig måde, når vi er ude med højt til loftet. Børnene har af og til modstand, ”Øv, hvorfor skal vi ud og gå?” Dette høres især fra melankolikere, som ofte er for trætte eller har meget ondt i skiftende legemsdele. Men lys, luft og bevægelse løfter, frisker og helbreder, så alle genvordigheder glemmes. Urolige mandagsbørn får brugt deres kræfter konstruktivt, og de søvnige vågner.

På sådan en tur er alle sanser i brug, fænomenerne bliver undersøgt, og når vi vandrer hjem, er vi alle blevet en smule klogere. Som oftest er vi ovenikøbet belæsset med spændende fund, som kan gøre nytte eller pynte indenfor.

Når vi som travle nutidsmennesker suser rundt for at nå

det hele - for at gøre det hele så godt, glemmer vi måske nogle gange noget af det vigtigste, nemlig blot ”at være”. Det kan naturen hjælpe os med, hvis vi øver os i at se på den, som børnene gør; med undren og udforskertrang. Til slut dette digt med ønsket om, at I i det nye år vil finde tid til at tage jeres barn i hånden og gå ud i det blå.

Herre, giv mig - midt i en krævende, larmende verden - øjeblikke, hvor jeg hører - en fugls lyde eller træernes susen. Jeg takker dig -

for tid til at vente, for tid til børn, for tid til samvær, hvor ord ikke er nødvendige.

Godt nytår. Anne Pyndt, børnehaveklassen.

Kilde: Kirstofferskolen.dk - Rundt om skolen uge 3

[Tilbage](#)

